

Text och foto: Hans Falklind/N

TURKDUVORNAS SKYDDSÄNGEL

Sjöbergen är en oas "mitt i sta'n", vid inloppet till Göteborgs hamn. Härifrån kan man se över havet till Vinga – och här finns Nadia Bivestam, turkduvornas skyddsängel. Sedan 25 år har hon så gott som dagligen matat västra Göteborgs turkduvor. Fler och fler har under årens lopp besökt hennes trädgård. Ett par gånger per dag samlas de punktligt i trädkronorna och väntar på att hon skall komma ut med skålen fylld med frön. När jag besökte henne senast nu i somras, flög långt över hundra turkduvor ner till maten.

Sjöbergen är ett naturområde vid Älvsborgsbronns fäste. Här finns kolonistugor, odlingslotter, duvslag och djurgårdar – ett populärt utflyktsmål för Majornaborna och andra göteborgare – med fina stigar för skogs promenader. Här ligger Nadias lite avsides belägna gård i skogskanten. Hon är född i Majorna och tillbringade under uppväxten mycket tid på morföräldrarnas bondgård i Bohuslän, där hon lärde sig det mesta om djurskötsel. Nadia är en stor djurvän. Dagligen åker hon, hennes man och deras hundar från lägenheten på Hisingen hit till ankorna, kaninerna och fågelmatningarna.

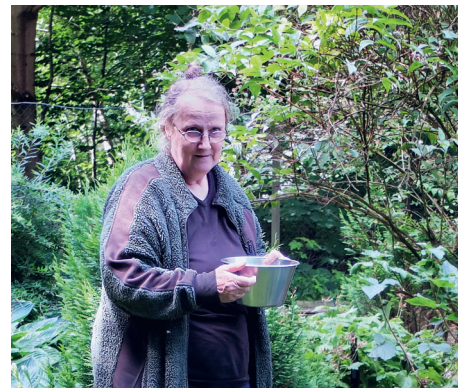
– Det var 1988 jag började mata turkduvorna här. Det brukade komma fyra stycken hit, jag tyckte de var så vackra så jag började mata dem, säger Nadia

Hon berättar att de sedan bara blivit fler och fler. Efter 10 år så var det runt 50 som kom varje dag. Nuförtiden, sommartid och en bra bit in på hösten, är de långt över hundra, kanske så många som 140-150.

De får frön vid 10-tiden och på eftermiddagen. Till vardags får de enbart skalat vete, och till helg dessutom hampfrön. Under en dag, när de är så många, går det åt över 5 kg frön.

– De är som galna i hampfröna, riktigt fågelgodis.

Turkduvorna häckar i en allé nere i Majorna. Därifrån flyger de i flockar upp till Sjöbergen, där de lärt sig att det finns lättillgänglig mat. Vintertid, när kylan slår till, stannar många dock kvar nära häckningsplatsen. Då fylls fågelmatningarna på med frön vid innergårdarna till landshövdingehusen, som gränsar till allén.

Nadia Bivestam har matat turkduvorna i västra Göteborg dagligen i 25 år.

Nadia och duvorna har problem med sparvhök och duvhök. I början matade hon turkduvorna under ett par stora träd, men hökarna dök ner från träden och tog en och annan duva. Nu har hon matningen inne i ett buskage, där duvorna kan känna sig tryggare. När Nadia ser att hökarna är i närheten, kan hon hålla dem borta genom att pipa med en gummileksak.

– Jag vill inte göra turkduvorna tama och orädda för människor, säger Nadia. Jag ser till att de förblir vilda.

Duvornas favoritföda, som de bara får till helgen, är hampafrön.

Men det hindrar inte att många duvor, när de är mätta och nöjda, lägger sig i solen på gräsmattan och sträcker ut sig med ena vingen utmed marken och ser ut att ha det riktigt skönt. Med all säkerhet är det Nadias matning under en lång följd av år, som lett till antalet turkduvor i västra Göteborg inte minskat, som i övriga delar av landet, utan kanske till och med ökat något.

Ett särskilt tack till Kristoffer Nilsson, som bidragit med kunskap och synpunkter.